

JAN KASPROWICZ

**X (Tęsknię ku tobie,
o szumiący lesie...)**

JAN KASPROWICZ

W CIEMNOŚCI SCHODZI MOJA DUSZA

X

I.

Tęsknię ku tobie, o szumiący lesie!
Ku twoim pieśniom, które wiew wiosenny
W bezmierny przestwór na swych puchach niesie,
Ulata duch mój, sam w melodie plenny¹.

Poeta, Poezja, Duch,
Tęsknota, Wiatr, Las,
Muzyka

Syt jestem ziemi, z tej kaźni codziennej
Trosk jej i cierpień, o szumiący lesie,
W akordy hymnów pierwotnych brzemienno,
Jak więzień z kajdan, tak ma dusza rwie się.

Jest zapomnienie w twojej pieśni; jest lube,
O rozśpiewany, o szumiący lesie,
W fali twych tonów rozplynięcie bytu;

Przecucie, Bóg, Kondycja
ludzka, Obraz świata,
Zdrada

Jest w nich tajemne przecucie, że zgubę
Tęgo, co duszy wybawieniem zwie się,
Chowają w sobie dziedziny błękitu...

2.

Struny twojej harfy, o szumiący lesie,
Dech ów porusza, co był w onej porze,
Gdy pod budowę wszechświata przyciesie²
Pramistrz w niezmiernym układał przestworze —

Bóg, Poeta, Poezja,
Stworzenie, Czas, Wiatr,
Las

Gdy kształty bytów święte Słowo boże
Przybierać jęło. O szumiący lesie,
Rozlewne dźwięków przedwiekowych morze!
W on czas, gdy żywioł za żywiołem rwie się,

Dźwięk, Muzyka

Kiedy Twórzyciel blask swój i swe cienie
I cichość swoją i swój rozgwar niesie
W pustą bez słońca i bez nocy głuszę —

To samo w on czas³ spłodziło nasienie,
O rozśpiewany, o szumiący lesie,
Dwie siostry bliźnie: twą i moją duszę.

Duch, Natura

¹plenny — wydający plon. [przypis edytorski]

²przyciesie — dolna belka ściany; przenośnie: podstawy budynku. [przypis edytorski]

³w on czas — w tamtym czasie. [przypis edytorski]

3.

Dlatego dzisiaj, o szumiący lesie!
Ma dusza wnika w twą duszę, rozumie,
Chociaż ludzkiego ciała ogniem zwie się,
Choć ludzkim śpiewa językiem, w twym szumie

Poeta, Poezja, Wiatr, Las,
Duch

Akord najcichszy... A gdy w drzew twych tłumie,
O rozśpiewany, o szumiący lesie,
Wichr się rozgości w swej szalonej dumie
I burzycielskim swoim tchem rozniesie

Twe liście świeże, przerywając ciszę
Trzaskiem konarów, i ma dusza gnie się
I swą koronę wraz z twymi kołysz

I razem z tobą, o jęczący lesie,
Jęczy i jęk swój razem z twoim splata
W echo tych cierpień, co ranią pierś świata...

Cierpienie

4.

O rozśpiewany, o szumiący lesie!
Wiem—ci ja dobrze, że ten wicher, choć zrywa
Twe i me łono, choć ból z sobą niesie,
Że snąć⁴ go dusza nie wytrzyma żywa,

Cierpienie, Poeta, Poezja,
Wiatr, Las, Muzyka,
Natura

Nie jak wróg na nas z dzikim świstem sływa,
Ale najszczęśliwym przyjacielem zwie się,
Bo najszumniejsze melodie dobywa
Z mej i twej lutni, o rozgrany lesie!

A jednak dzisiaj — niech wierzchołki twoje
Ten tajemniczy, cichy wiew porusza
W pieśń, co ma w sobie zapomnienia zdroje,

Co rozpląnięciem jest bytu. Niech rwie się
Świat ten! Spokoju spragniona ma dusza,
O słodką ciszę szeleszczący lesie!

⁴snąć — może, podobno, przecież, zapewne. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/w-ciemnosci-schodzi-moja-dusza-x-tesknie-ku-tobie-o-szumiaczy-lesie>

Tekst opracowany na podstawie: Jan Kasprowicz, Krzak dzikiej róży, Towarzystwo Wydawnicze, Lwów, 1898

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Olga Sutkowska.

Okładka na podstawie: Robert | www.robertvandijk.com@Flickr, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przeznacz darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).